

[Socialministeren.]

fra 1. april 1977 og fremefter vil have 23 kr. mere om måneden til rådighed. For et folkepensionistægtepar med fuldt pensionstillæg er forhøjelsen 74 kr. pr. måned; i dette beløb skal fratrækkes skat.

De administrative udgifter, som er forbundet med en forhøjelse af pensionerne, er, efter oplysning fra de kommunale myndigheder, for hele landet af størrelsesordenen ca. 1,7 mill. kr. Det svarer til en udgift pr. pensionist på ca. 2 kr. I denne forbindelse skal det understreges, at der er tale om en engangsudgift. Det vil med andre ord sige, at det én gang for alle har kostet ca. 1,7 mill. kr. at forhøje pensionerne frem til 1. april 1979 med i alt 530 mill. kr. Den administrative udgift bliver således på 0,3 pct. af forhøjelsen.

Af *Ernst Schmidt* (FP) til boligministeren (5/7 77):

»Finder ministeren det rimeligt, at den nye kommunepalanlov med byggerestriktioner for landbruget, der trådte i kraft den 1. februar 1977, har medført, at »billigt« landbrugsbyggeri, f. eks. maskinhuse af rundbuehaller, ved denne lov fordyres med 20–25 procent – og dette medfører, at et byggeri, der har været anvendt i praksis i mange år, nu må ophøre?« (Spm. nr. 361).

Boligminister *Ove Hoves* svar (21/7 77):

Ved gennemførelsen af bygningsreglementet af 1977, der trådte i kraft den 1. februar 1977, blev reglerne om opførelse af jordbrugerhvervenes avls- og driftsbygninger væsentligt ændret. I modsætning til andet byggeri skulle landbrugets avls- og driftsbygninger efter de hidtil gældende regler ikke opfylde de almindelige bestemmelser om dimensionering og udførelse af bygningskonstruktioner. Efter forudgående forhandlinger med landbrugets organisationer blev denne særstilling for avls- og driftsbygninger ophævet med det nye bygningsreglements ikrafttræden, idet man fandt, at disse bygninger i princippet ikke adskilte sig væsentligt fra andre former for erhvervsbyggeri.

Ved udformningen af kravene til bygningskonstruktioner er der dog i så vidt omfang som muligt taget hensyn til de specielle forhold, som gælder for landbruget, f. eks. nødvendigheden af at kunne omstille sig hurtigt fra én

produktionsform til en anden, og den lave bemanding, som der normalt vil være i bygningerne. Det sidste forhold tages der f. eks. hensyn til i de tekniske normer, som er grundlaget for den styrke- og stabilitetsmæssige vurdering, idet de krav, der stilles, gøres afhængige af, hvilken grad af sikkerhed den enkelte bygning bør repræsentere. Avls- og driftsbygninger vil normalt ligge i den laveste sikkerhedsklasse og dermed få de mindste dimensioner i de bærende konstruktioner. En sådan opdeling i sikkerhedsklasser er sket for stålkonstruktioner og vil blive indført også for byggeri i træ, beton m. v.

Gennem denne klassificering tilstræbes på den ene side, at byggeriet bliver forsvarligt, og på den anden side at der ikke stilles strengere krav end nødvendigt.

Jeg er enig med forespørgeren i, at der ikke bør stilles krav, som unødigt fordyrer byggeriet. Jeg vil til brug for det fortsatte arbejde med bestemmelsernes udformning være interesseret i at blive gjort bekendt med det materiale, der ligger til grund for spørgsmålet.

Jeg kan tilføje, at der er etableret et samarbejde mellem boligministeriet, statens byggeforskningsinstitut og landbrugets organisationer om tilvejebringelse af typiseret projektmateriale, vejledninger m. v. til brug ved opførelse af landbrugsbygninger. Et sådant materiale, der allerede findes i betydeligt omfang, vil indebære betydelige fordele for landbrugsbyggeriet.

Af *Ove Jensen* (FP) til socialministeren (5/7 77):

»Hvad agter ministeren at gøre for at sikre, at alle akter i en sag udleveres, når der begæres aktindsigt af en part, eller når socialstyrelsen eller ministeriet begærer en sags akter udleveret til gennemsyn?«

(Spm. nr. 362).

Begrundelse.

I en foreliggende sag har Holstebro socialforvaltning undladt at udlevere parten adskillige sagsakter samt undladt – trods adskillige pålæg – at sende sagens akter til gennemsyn i socialstyrelsen og ministeriet.

Sagen blev indbragt til socialstyrelsen den 18. februar 1976 med bl. a. klage over manglende partsindsigt. Socialstyrelsen udbad sig sagens originalakter indsendt til gennemsyn.